

1995 - 2015 * 20 let

List

Revija za
kulturna in
druga
vprašanja
Občine
Šoštanj
in širše.

Mladi pomladi...

List
20 let 1995 - 2015
OD FEBRUARJA VSAKIH
14 DNI
Nove rubrike,
aktualne vsebine,
sodelovanje z okoljem,
posamezna številka za isto ceno,
letna naročnina še POSEBEJ ugodna.

6

12

15

15

ISSN 1581-8373

9 770158 183733

Poština
plačana pri
pošti 3325
Šoštanj

LETO XX
ŠT. 7
30. APRIL 2015
1,60 EUR

LIST PRAZNUJE! str. 6
USPEHI MLADIH GLASBENIKOV str. 12
PETER NOS V ŠOLI str. 15
KONCERT ANSAMBLA SMEH str. 15

VABILO

Šahovski klub Šoštanj ob 30. letnici delovanja prireja nagradni šahovski turnir. Turnir bo odigran **v nedeljo, 10. maja 2015, ob 9. uri v Gasilskem domu v Šoštanju.**

Odigralo se bo 7 kol s po 15 minut igralnega časa na tekmovalca. Vsak igralec mora ob nastopu imeti svojo brezhibno šahovsko uro.

Informacije: RUPNIK GREGOR: 041/ 776-476

Predsednik Šahovskega kluba Šoštanj
Rupnik Gregor

20let Jabito

*"Sreča ni v glavi in ne v daljavi skrit zaklad.
Sreča je, ko se delo dobro opravi in ko imaš nekoga rad."*
Tone Pavček

**Že 20. let je od takrat,
ko smo v Skornem ustanovili Turistično društvo Skorno...**
Veseli smo, ponosni smo, srečni smo...

Zato vas prisrčno vabimo, da to zadovoljstvo z nami podoživite na prireditvi ob naši 20. obletnici društva. Praznovali bomo v nedeljo, **10. maja 2015 ob 16.00 uri, v Kulturnem domu Šoštanj.**

Za prijeten popoldan bomo poskrbeli člani društva, skupaj z MePZ Skorno, Skorbendom in Tapravimi faloti.

Veselimo se praznovanja skupaj z vami.

BOGATA IZBIRA SADIK BALKONSKEGA CVETJA IN VRTNIN

- BRŠLJANKE, PELARGONIJE, PARADIŽNIK, PAPRIKA, SOLATA...

**ZEMLJA ZA ROŽE
- KLASMANN, 70 L**

**GNOJILO ASEF, 2 L
- ZA CVETOČE BALKONSKÉ CVETLICE**

**KMETIJSKA ZADRUGA
ŠALEŠKA DOLINA z.o.o., Šoštanj**
Tel.: 03 898 49 70, www.kz-saleskadolina.si
Z VAMI IN ZA VAS

**VRTNE KOSILNICE
(McCulloch, Honda, Green Cut...)
IN KOSE NA LAKS
(Husqvarna, Kawasaki, Stihl...)**

Čestitamo ob 20. Obletnici ustanovitve Občine Šoštanj

DRENOV LES II. DEL

Ni mi treba dosti, dovolj je, da se navežem na topel in iskren uvodnik, ki ga je v Listu št. 5 zapisal urednik Peter Rezman. Zapisal in ostal živ, bi rekla, kajti tudi jaz sem kljub privlačni pomladni fotografiji rumenih cvetov, ki je dopolnjevala pisanje, le na hitro preletela zapis in se vse premalo pomudila ob sklepnih misli. O drenovem lesu je pisal Peter in o vedenju o njem, ki je več ali manj slabo. O tem, kako trpežen je prvi znanilec pomladi, nečesa novega, svežega. Kako je tudi čaj koristen in kako se njegove korenine globoko vrastejo v zemljo in preprečijo erozijo, drsenje.

Ni mi treba dosti, dovolj je, da se prebijem do zaključka Rezmanovega sestavka o drenovem lesu, kjer se je v zadnjih odstavkih svojega razmišljanja navezal na List. Kako je 14. aprila 1995 izšel List, na štirih straneh, praznično obarvan in s potico na prvi strani. Kajti bila je velika noč in bila je pomlad. Da je lahko ugledal luč sveta, je bilo potrebno veliko več, kot zbrati nekaj zapisov, jih opremiti s fotografijami, postaviti v format, oblikovati in spustiti skozi tiskarski stroj. Veliko več. Čas nastanka Lista sodi v čas, ko je rasla nova Občina Šoštanj. Čas sprememb, upov in svežine. Čas pomladi. Čas ponosa.

In ni mi treba dosti, da se tudi sama spomnim tistih časov, ko je bil v tretji številki Lista (maj 1995) objavljen moj prvi članek. Že sama sem pozabila nanj (ko sem ga prebrala, bi to še bolj rada storila), nisem pa pozabila ponosa, ko sem med objavljenimi dopisniki zasledila svoje ime. Pišem za časopis, sem takrat s ponosom povedala temu in onemu. In tudi danes, po dvajsetih letih, ko sem ga eno leto vmes po odredbi direktorja Zavoda za kulturo Kajetana Čopa tudi urejevala, z enakim ponosom povem. Pišem za List. Pišem o dogodkih, ki bodo nekoč zgodovina, pišem o ljudeh, ki jih nekoč ne bo več, pišem o prostoru, ki se spreminja. Pišem in vem, da tudi mene ne bo več.

Ni mi treba dosti, da se ob zapisanem navežem na tiste, ki so v letu 1995 pogumno zaorali v medijski prostor in v domove občanov Občine Šoštanj poslali prve novice, prvi glas, prvi odmev okolja. Nekaj njihovih izjav lahko preberete med listi praznično obarvane aprilske številke Lista. Žal med njimi ni misli pokojnega župana Občine Šoštanj

Bogdana Meniha, kateremu gre pripisati zasluge za nastanek Lista. Žal med njimi ni še nekaterih, brez katerih bi težko napolnili strani prvih izvodov in tudi kasneje. A za zgodbo, ki se je začela pisati takrat, je skoraj dovolj. Tudi sedanji ustvarjalci Lista jo pišemo. Tisti, ki pišemo, tisti, ki omogočajo izdajo, tisti, ki

ga oblikujejo, natisnejo, uredijo in seveda vi spoštovani bralci, ki ga berete.

Ni mi treba dosti, da se še enkrat navežem na urednikov sestavek o drenovem lesu. Še nekaj je značilno za dren, tudi če ga režeš, oblikuješ, krajšaš veje, dren raste dalje in cveti. Preživi.

OBČINE
List
ŠOŠTANJ

LATO I ŠTEVILKA I
13. APRIL 1995 ŠOŠTANJ

LIST OBČINE ŠOŠTANJ

Kenjene občanke, cenjeni občani!

KMETIJSKA ZADRUGA
ŠALEŠKA DOLINA z.o.o.

VELIKANOČ

Blagoslovljene velikonočne praznike.

VSEBINA

Revija za kulturna
in druga vprašanja
občine Šoštanj in širše.

6 LIST 1995 – 2015

10 ŠOŠTANJSKI FESTIVAL ZBOROVKEGA PETJA

12 PODOBA KULTURE

16 POTOPIS

18 PORTRET

20 KNJIŽNICA

21 CERKEV

23 NAPOVEDNIK

21 PRAZNOVANJA

22 NAPOVEDNIK

Izdaja

Zavod za Kulturo Šoštanj
Trg Svobode 12, 3325 Šoštanj
zanj Kajetan Čop, direktor
Izdavanje Lista finančno omogoča
Občina Šoštanj, zanjo Darko Menih,
župan.

Odgovorni urednik

Peter Rezman

*Kritične pripombe na vsebino ali
obliko Lista bodo dosegle svoj
namen le, če jih boste posredovali
s kratkim sporočilom na
e-naslov list.urednik@gmail.com*

Vodenje redakcije

mag. Milojka Bačovnik Komprej

Jezikovni pregled

ZUK Rezman

Oblikovanje, prelom strani

Media Center, Marko Gorjup s.p.

Tisk

Eurograf d.o.o.

Naklada

700 izvodov.

Vse sodelavce prosimo, da prispevke
za LIST št. 8, pošljete najkasneje do
6. maja 2015 na elektronski naslov:
list.revija@gmail.com

Foto naslovnice:
vrtec Šoštanj, enota Mojca Gaberke

Fotografija na zadnji strani:
slika iz vrta Topolšica

Zdravstveni dom Velenje
Vodnikova 1, 3320 Velenje

**Čestitamo
ob dnevu upora
proti okupatorju
in prazniku dela.**

SPOMINSKI DOGODKI

OB 70. OBLETNICI

KONCA 2. SVETOVNE VOJNE

*»To leto bo naše
in naša bo letos pomlad!«
(Kajuh)*

Osrednja slovesnost: Topolšica, 9. maj 2015, 18.00

Krajevna skupnost Topolšica, Mestna občina Velenje, Občina Šoštanj, OO ZB NOB Velenje, Muzej Velenje, Festival Velenje

Vljudno vabljeni!

Osrednja slovesnost ob 70. obletnici konca 2. svetovne vojne in prazniku KS Topolšica z odprtjem prenovljene spominske sobe »Topolšica, 9. maj 1945«

Zdraviliški park v Topolšici

9. 5. 2015 ob 18. uri

Slavnostni govornik: predsednik Republike Slovenije Borut Pahor.

Nastopajo: Pihalni orkester Zarja Šoštanj, Mešani pevski zbor Svoboda Šoštanj, Moški pevski zbor Ravne, Harmonikarski orkester Goličnik, Ansambel Stil.

Ostale prireditve

Kajuh: Zbrane pesmi, predstavitev nove knjige in pogovor z urednikom Vladom Vrbičem

Mestna galerija Šoštanj

5. 5. 2015 ob 18. uri

Vodi: Milojka B. Komprej.

Kulturni program: Zmago Štih.

V knjigi so prvič zbrane vse doslej znane Kajuhove pesmi.

Podpis delne nemške kapitulacije v Topolšici, predstavitev dogodka, ki mu je posvečena spominska soba v Topolšici

Dom krajanov Topolšica

7. 5. 2015 ob 18. uri

Predava: Damijan Kljajič.

Klepet pod Pustim gradom, pogovor z Anico Podlesnik s poudarkom na dogodkih iz časa druge svetovne vojne in osvoboditve

Muzej usnjarstva na Slovenskem Šoštanj

28. 5. 2015 ob 18. uri

Vodi: Miran Aplinc.

OB DVAJSETI OBETNICI LISTA SE JE ZAPISALO...

Aprila leta 1995 je izšla prva številka Lista. Po dvajsetih letih neprekinjenega delovanja in izhajanja smo s spomini nekaterih sodelavcev skušali osvetliti nastanek lokalnega časopisa, različne poglede in prelomnice, ki so vplivale na njegov razvoj. Gotovo bi lahko k besedi povabili še koga, predvsem med naštetimi v nadaljevanju članka. Tistim, ki ste ga na tak ali drugačen način soustvarjali, kreirali in ga še spremljate, seveda hvala. Dvajset let je lahko veliko ali malo. Predvsem pa drugače. Spreminja se tudi pogled na lokalni medij. Zagotovo pa je takrat ob ustanovitvi, predstavljal simbol neodvisnega poročanja in dela nove občine Šoštanj.

Marko Marinšek, prvi oblikovalec, ustvarjalec logotipa

Številka Lista, ki je izšla v okviru velikonočnih praznikov, aprila 1995 je bila postavljena ročno. Tvoj je tudi prvi logotip. Kako se spominjaš tistih časov?

Kmalu po ustanovitvi občine je izšla ta prva številka. Spomladanska in slovesna. Spomnim se, da je župan Občine Šoštanj, Bogdan Menih, stopil do mojega brata Petra, če bi pomagala pri začetkih časopisa. Seveda sva to sprejela z velikim veseljem. Zame je bil velik izziv, bilo je prvo naročilo take vrste. Župan mi je dal proste roke pri oblikovanju logotipa. V logotipu je veliko simbolike, z njim sem hotel pokazati, da je občina velika. Z navpičnimi črtami in prerezi sem nakazal, da so v občini krajevne skupnosti in da so v njej različni ljudje. Zato sem tudi uporabil različne črkovne vrste, oziroma fonte. Helvetiko, bodoni...črka S v besedi List je celo izri-

energije. Grb občine Šoštanj je kot vemo barven, hoteli smo ga malo urediti. Uporabili smo fonte bodoni, ki izhajajo iz romantike, iz leta 1800. Delujejo nekako vzvišeno. Zato je pripis Občina Šoštanj s temi fonti, grb pa smo spremenil iz barvne variante v dvobarvno, v rdečo in črno. Tako je seveda logično, da so fonti, ki so v grbu, preneseni tudi v List, ki je dopolnjeval zunanjo podobo Občine Šoštanj.

Kaj pa format Lista? Spomnimo se še, da je bil nekoliko večji od ostalih časopisov.

Format je čista posledica izkoristka tiskarskega formata, to je B2 format, (50 x 70 cm). Takrat je bil še klasičen offset tisk, List smo tiskali v tiskarni Marginalija. Odprt format B2 je bil potiskan 68 x 48 cm, tako je bil izkoristek papirja popoln. Format sem skoraj gotovo predlagal jaz, ker sem imel stik s tiskarno. Takrat sem se šele začel ukvarjati s tem delom in še niti računalnika nisem imel. Leta 1995 to ni bila takšna redkost, dandanes bi seveda najprej kupil računalnik. Tako sem časopis oblikoval na roko, kar nekaj števil je bilo tako. List sem postavil doma, nato pa sem šel z materiali v tiskarno in jim dal osnutek. Sedel sem zraven tiskarja in sva delala. Potem, ko sem kupil računalnik, je bilo vse skupaj lažje.

V glavnem si sodeloval z Uršulo Menih, Majdo Menih, bratom Petrom in na začetku s Petrom Rezmanom.

Ja, Urša je bila od začetka zraven. Potem, ko je bila odgovorna urednica, je bila tudi lektorica in je vedno pregledala cel časopis. Velikokrat sva delala celo noč, tako imenovani nočni skok, sva temu pravila. Potem sem se po navadi proti jutru peljal v Vojnik na osvetlitev filmov. Tam je firma Scanart, ki je osvetljevala filme za večino tiskarn v okolici. To je bilo obdobje pred CD-ji in USB-ji. Osvetljen film sem nato predal v tiskarno. Takrat smo tiskali v Velenjski tiskarni, ker smo lažje odpravili napake pred tiskom. Papir je bil ves čas enak, težili smo k recikliranemu. Mislim, da sem List oblikoval nekje do leta 2000, novi urednik Peter Rezman je kmalu zasnoval drugačen format. Nek razvoj Lista, si na nek način štejem. Res, če zdaj gledam prvo številko, vidim veliko pomanjkljivosti, ampak tako je prav. Če bi bil zadovoljen, bi to pomenilo da List ni napredoval in jaz tudi ne. Na začetku pa je vloga oblikovalca velika. Ko je številka prišla ven, je bila sprejeta zelo dobro, ljudem se je zdela zanimiva, prepoznavna, s postavitvijo in obliko in tudi zaradi tega, ker je bil to pač šoštanjski časopis. Najbrž je tudi to vplivalo. Prva številka je šla na vsa gospodinjstva, brezplačno, na štirih straneh. Začetek je bil...

Marko Marinšek

Foto: Peter Marinšek

Glede na to, da si prepoznaven in dolgoletni medijski oblikovalec, z veliko kilometrine, me je prijetno presenetilo, da si iz kupa gradiva v svoji pisarni potegnil načrt postavitve, ki si ga naredil pred dvajsetimi leti na roko...cela prva

sana na roko. Pri oblikovanju od vsega začetka dajem geometrijskemu tudi nekaj organskega. Logotip označuje tudi liste v Listu, list, da se lista, zato so črke v njem odrezane. Časopis smo poživil z rdečo barvo, rdeča je barva z največ

Uršula Menih

Foto: osebni arhiv

Uršula Menih Dokl, urednica od 1996 – 2000, prva sodelavka

V letih od 1996 do 2000 si bila urednica Lista, svojo sled pa puščaš že od začetka. Lahko malo osvežiš spomin na tisti čas in ga povežeš s sedanjim?

Ustvarjanje Lista občine Šoštanj je zame zelo oddaljeno obdobje. Več razlogov je za to. Službene obveznosti zadnjega desetletja in pol so vpete v izrazito mednarodne poslovne tokove, v gospodarstvo, katerega uspešnost je temelj za rast standarda prebivalstva. Sicer želim po svojih močeh še vedno doprinesiti k življenju v mojem domačem kraju, Topolšici, a dogajanje v občini Šoštanj spremljam zgolj prek otrok v šoli in njihovega udejstvovanja pri drugih dejavnostih.

Dvajsetletnica Lista je obudila spomin na čas, ko smo verjeli, da bosta samostojnost države in demokratizacija družbe prinesli pravično družbo in enake možnosti za vse, ustanovitev samostojne občine pa priložnost za uresničitev razvojnih potencialov Šoštanja in okolice, ki so bili več desetletij zapostavljeni.

Ob prvih korakih postavljanja Občine Šoštanj se je kmalu pojavila potreba po obveščanju prebivalcev o dogajanju v občini in delovanju maloštevilne občinske uprave. Aktivnosti je bilo veliko, priložnosti za komuniciranje prek okostenelih in samostojni šoštanjski občinski politiki nenaklonjenih obstoječih sredstev javnega obveščanja v dolini pa pičle.

Ustvarjanja Lista v prvih letih smo se lotevali z velikim entuziazmom, navdihom, zagonom. Mladi bi težko razumeli, kako je bilo delovati časih, ko so se prvi mobiteli in računalniki šele začeli pojavljati. Veliko tekstov je nastalo z nalivnim peresom ali »kulijem« napisanih na papir, potem smo jih pretipkali na računalnik in shranjevali na mehke in kasneje trde diskete. Podobe so se ujele na fotografski film in šele ko so bile slike pri fotografskem mojstru razvite,

si videl rezultat. Podobo časopisa je Marko s svinčnikom in radirko ter rdečim flomastrom risal na pole šelešamerja, na računalnik pa so jo ob budnem spremljanju postavili v tiskarno.

Z leti se je tehnika spreminjala, računalnik ima mesto v vsakem domu, klasične fotografske aparate so zamenjali digitalni, prišla je nova programska oprema za grafično oblikovanje tiskovin. Seveda smo načine dela posodabljali tudi pri Listu, a vedno smo delali do zadnjih minut pred napovedanim izidom. Enkrat mesečno, predzadnji in zadnji dan pred četrtkom, ko je List izšel, je bil na koledarju »nočni skok«, ko sva z Markom ob računalniku presedela do jutranjih ur.

Uredniška politika časopisa je bila ambiciozno zastavljena, a v izdajah je vendarle

prednost dobil mali človek, njegove potrebe, želje, veselja in težave. Uredništvo je delalo List, da bi občani začutili utrip življenja v občini Šoštanj. Prikazovali in izpostavljali smo naravne danosti, znamenitosti, zato da bi se vsi bolj zavedali, kakšno bogastvo je dediščina naših prednikov in kakšen potencial nam je dan za razvoj. Zato smo hkrati vse te okoliščine in vplive včasih bolj včasih manj kritično obravnavali v kontekstu časa, ki ga je prevevalo nemirno pričakovanje. Pri tem smo želeli zasledovati uravnoteženost obeh ravni našega bivanja, tako materialne kot tudi duhovne, saj sta za visoko kakovost življenja nujni obe. Z izpostavljanjem sposobnih in razmišljujočih posameznikov, odličnih dosežkov na področju športa, kulture, gasilstva, društvenih in drugih dejavnosti, smo spodbujali optimistično vzdušje.

Veliko prostovoljnega dela, ljubezni?

Vsaka številka Lista, ki sem jo soustvarjala z zagnanimi sodelavci, čeprav z današnjega vidika v veliki meri ljubiteljsko in prostovoljno, mi je predstavljala veliko odgovornost in ljubezen. Potreba po drugih izzivih je moje urednikovanje, pa tudi pisanje, lektoriranje ter promocijo in prodajo Lista spravila v zaključeno poglavje. Spomnim pa se, da nas je idejni vodja Lista spodbujal z besedami, da bo naše pionirsko delo pomembno še čez desetletja. Zato sem bila ob Miložkinemu povabilu tudi malo ponosna in vesela, da List že dvajseto leto vsak mesec razveseljuje bralce.

Peter Rezman v. d. urednik 1995 – 1996, odgovorni urednik 2000 – 2008, 2010 -

Peter Rezman

Foto: Tihomir Pinter

Kako se ti spominjaš začetkov izhajanja Lista?

Idejni oče Lista je Bogdan Menih. Jaz pa sem, kot takratni član koalicije, ki je podpirala Bogdana Meniha kot župana in tudi kot kritik medijskega lokalnega prostora, seveda držal »štango«. Če poznamo dejstvo, da se je Šoštanj kot občina osamosvojil ob ostrem nasprotovanju občine Velenje in takratne ekipe na tamkajšnji občini, je bolj jasno, da smo rabili neodvisni medij. Od Našega časa na nek način tega nismo mogli pričakovati. Ne bom obnavljal takratnih razmer, komur so znane tako ve, za druge pa nima vrednosti. Tudi o konfliktnih znotraj občine Šoštanj bi povedal samo to, da je bila KS Šoštanj takrat na nek način nasprotna županu in so v prostor prihajale pristranske informacije. Mislim pa, da je Bogdan Menih že v predvolilni program zapisal, da bo ustanovil šoštanjsko glasilo. In to je kmalu res naredil z uredbo župana. Prva ekipa, nek začasni uredniški odbor, je bila formirana politično, kot odmev na volilni rezultat. Čez eno leto je Svet občine sprejel Odlok o ustanovitvi Lista občine Šoštanj, znotraj katerega je bilo rečeno, da Svet imenuje uredništvo. Na podlagi tega je 25. aprila 1996 Svet občine Šoštanj potrdil prvi uredniški odbor. Ta je izmed svojih članov izvolil Urška Menih za odgovorno urednico. Jaz sem bil v vmesnem času kot tajnik občine tudi v.d. urednik Lista. Hkrati je bil List tudi Uradni list občine, tako da smo imeli v njem uradne objave. Leta 2000 je bil imenovan drugi uredniški odbor, tudi na nek način odmev na volitve. Tudi ta je izmed svojih članov imenoval odgovornega urednika, to je mene. Ta ekipa je leta 2002 ustanovila List kot javni medij, dobil je oznako revije, mesečnika. Tudi uredniškega odbora, ki bi ga imenoval občinski svet ni bilo več, izdajateljstvo se je preneslo na Zavod za kulturo. Sprejeta so bila Pravila o delovanju medija List v skladu z Zakonom o medijih. Zavod za kulturo je objavil razpis za urednika, tako je nekako List tudi formalno pravno odrezan od politike.

Pa se vrniva nazaj k prvemu letu delovanja.

Kakšni so tvoji spomini na tisti čas?

Moram reči, da smo glavno delo od začetka opravljali Urška Menih, Peter in Marko Marinšek, jaz in tudi Majda Menih je pomagala. Peter Turinek je tudi precej pisal in Jožica Andrejc, tudi Edi Vučina je bil zelo aktiven. Jaz sem si vedno prizadeval za enakomerne objave, na tak način se je s tem ohranjal pluralizem mnenj. Prvo leto izhajanja smo izhajali bolj glede na to, koliko je bilo materiala. To so bila leta, ko se je internet šele vzpostavljalo. Ko smo šli v tiskarno na prelom časopisa, je imel Marko Marinšek celo mapo fizično zraven. Korekture Lista je delala že od vsega začetka Urška.

Kaj pa ime? Od kod List?

Nisem čisto prepričan, res. Nekako smo prišli do lista, lista kot časopis. Želeli smo formo časopisa. Poleg tega je bil to tudi Uradni list Občine Šoštanj. Ko sem bil imenovan za urednika, smo po enem letu ali mogoče več prešli v

revijalno obliko. To je bilo v času župana Milana Kopušarja. Takrat sem tudi s prevzemom funkcije urednika naredil črto pod politiko, s katero sem se do takrat kar intenzivno ukvarjal. Ves čas urednikovanja želim, da se List razvija, da bomo iz nekega občinskega glasila naredili kulturno revijo. List še vedno ni revija, ki bi predvsem kulturno in umetniško odlikovala življenje Šaleške doline. Še vedno smo po vsebini nekje na pol, pol novice in pol kulture. A kakorkoli obrnemo, sem kar nekako ponosen, da od vsega začetka, ob vseh občinskih novicah, peljemo skozi ta medij neko duhovno linijo. Ni veliko občin v Sloveniji, ki bi skrbale za medij na tak način in ga tudi finančno podpirale. To se mi zdi ena večjih pridobitev Lista.

Kakšno prihodnost mu napoveduješ?

Žal se mi po vseh teh spremembah v Šaleški dolini in zavoženih projektih, ter zavoženi gospodarski politiki zdi, da bo List čez leta tanko piskal. Sicer govorijo, da prihaja obdobje debelih krav, a se bojim da je to le fata morgana, ki bo prej ali slej udarila nazaj. Škoda bi bilo, če bi udarila po takih institucijah, kot so razni zavodi ali po projektih, kot je List.

Jožica Andrejc, članica prvega in drugega Uredniškega odbora, dolgoletna šolska dopisnica in lektorica od leta 2000 do vključno 2012.

Kako si začela, kot dopisnica, članica uredništva ali lektorica?

Oh, ne vem natančno. Dopisnica sem bila od vsega začetka za področje šolstva, ker sem zaposlena na osnovni šoli v Šoštanju, kdaj pa sem postala članica uredniškega odbora, se ne spomnim točno. Mislim da je bilo to kmalu po začetku izdajanja, oziroma, da sem bila že v prvem uredništvu, ko je bila urednica Urška Menih. Šolske članke smo že prej objavljali v Našem času in Novem tedniku, dopisništvo na šoli je že delovalo. Bili smo veseli, da lahko objavljamo na domačem terenu. Ves čas vzpodbujam učence k pisanju, zdaj je to že težje. Očitno imajo manj časa ali volje. V preteklih letih sem vodila interesno dejavnost dopisništva, sama pa pišem iz lastne iniciative. Kot izbirni predmet imamo na osnovni šoli šolsko novinarstvo, vendar je ena ura na teden premalo.

Ko sem bila članica uredniškega odbora, smo se dokaj redno sestajali. Delo je bilo v glavnem dobro zastavljeno, a nekateri niso bili preveč resni. Meni se je zdelo pomembno, da predebatiramo, povemo kaj smo slišali od bralcev, kaj naj izboljšamo. Mislim, da je bil Peter vedno pripravljen to sprejeti in je razmišljal o tem, kaj bi se dalo bolje narediti. Potem pa so prišle tudi spremembe v uredništvu, oziroma v imenovanju uredništva in je to nekako zamrlo.

Kaj pa tvoji občutki dopisnice?

Ko sem imela prvič objavljen v Listu članek, je bil posebno lep občutek. List mi je bil všeč

Jožica Andrejc

Foto: Dejan Tonkli

od vsega začetka, že sam format, oblika... Čisto vsak List imam shranjen. Posebno lep občutek je, ko kdaj polistam nazaj in vidim, kaj vse smo počeli. Vsako leta na koncu šolskega leta povzamem vse dosežke učencev - to mi je naložil že ravnatelj Darko Menih - in tudi otroci radi preberejo svoje prispevke.

Delo lektorja ti je bilo pisano na kožo saj si učiteljica slovenščine in angleščine.

Zelo zanimivo je bilo, ko mi je Peter Rezman prvič poslal gradivo v lekturo po elektronski pošti. Moral jo je »zazipati«, najbrž internet ni bil dovolj močan in sem se seveda morala naučiti postopka, kako jo »odzipati« Vedno kaj novega. Peter mi je veliko svetoval. Lektorirala sem vedno z veseljem in še sama drezala, da dobim vse članke v pregled. Zelo neprijetno je bilo videti v Listu članke z napakami, ne toliko zaradi mojega podpisa, bolj zaradi lepote jezike. Na splošno me motijo slovnične napake. Glede na to, da zdaj ne lektoriram več, vsebine Lista ne poznam vnaprej, a ga še vedno prebiram. Vem, da je vsepovsod problem denar, a bi bila v dobro besede pripravljena tudi brezplačno pregledati. Tako kot veliko društvom v občini. Tudi kot šolska dopisnica nisem pričakovala honorarja.

Z Listom si povezana od vsega začetka, kaj ti to pomeni?

Ponosna sem, da sem del te zgodbe. Upam, da bo vedno denar za izhajanje in da bo List še naprej bran.

Edi Vučina, član prvega uredniškega odbora, dopisnik, sooblikovalec.

Kakšni so tvoji spomini na začetek izhajanja Lista?

Kdaj so padle prve ideje o Listu se žal ne spominjam, nedvomno pa so se porodile v Petrovi glavi, vsekakor že pred ustanovitvijo občine, ko sva o novi občini večkrat debatirala še v njegovi pisarni, v stari občini. Spominjam se tudi prve številke Uradnega lista OŠ (v njem sem pomagal pri pripravi prve uredbe takratnega župana, ki se je nanašala na ponovno odprtje Trga bratov Mravljakov za enosmerni motorni promet), ki je bil takrat močno orodje pri trganju popkovine od bivše občine Velenje. Bil sem tudi zraven pri usklajevanju predstav, kako naj prvi List izgleda (končno grafično podoba prvega Lista je potem speljal Marinšek). Seveda sem potem sodeloval tudi v prvem uradnem uredniškem odboru in v njem s težkim srcem vztrajal tudi še takrat, ko so Petra iz njega izločili.

Zakaj je bilo po tvoje pomembno imeti v Šoštanju svoj časopis?

Kot sem že omenil, je bil List neko logično

Edi Vučina

nadaljevanje ali celo pomembno orodje za osamosvojitve Občine Šoštanj od bivše občine Velenje. Takrat je šlo, vsaj tako sem sam verjel, tudi za ideološki prelom s starim sistemom, ki se v Velenju še dolgo ni zgodil. V Šoštanju smo zato nujno potrebovali nek »kanal«, preko katerega smo skušali ljudem pojasniti, zakaj je dobro, da imamo svojo občino in kakšne možnosti se nam s tem odpirajo. »Naš čas« namreč tega ni omogočal, saj je imel svoje »sponzorje«. Sam sem videl tudi možnost, da preko izobraževanja in ozaveščanja ljudi poskusim uveljaviti podlago za sodobnejše in bolj demokratične metode urejanja prostora, kar še danes predstavlja veliko možnost uveljavljanja lokalnih interesov, ki so lahko protiutež škodljivim trendom globalne ekonomije. Seveda lahko danes po dvajsetih letih ugotovim, da so bile moje ideje mogoče preveč utopične, pričakovanja pa naivna. Kljub mladostni zagnanosti in naivnosti pa še vedno verjamem v moč pravilnega informiranja ljudi, pa tudi uspehov v teh letih, ko sem preko Lista komuniciral z ljudmi, je nekaj bilo. Naj omenim samo rešitev nekoč od premogovnika ogroženih Metleč, ki ga danes naseljujejo mlade družine, ki predstavljajo novo upanje za Šoštanj. Še nekaj

uspešnih posegov v ta degradiran prostor mesta smo izpeljali (Kajuhov park, Mesto svetlobe,), tudi s pomočjo priprave javnega mnenja preko Lista. Že zato je bilo vredno sodelovati pri Listu.

Vedno smo te prepoznali po tvojih kritičnih člankih, ki so bili bogatejši del vsebine Lista. Pogrešamo jih. Nekje po letu 2009 si nehal dopisovati. Zaradi zgoraj omenjenega?

Mojo vlogo sem vedno videl v ozaveščanju ljudi, dviganju samozavesti in približevanju urbanistično-ekološke stroke, ki je bila in še vedno je, preveč oddaljena od ljudi, uporabnikov prostora. Poskušal sem tudi opozarjati na strokovno zgrešene odločitve, ki so še posebej značilne za našo dolino in pri tem spregledal, da se družba dramatično spreminja, kar se je začelo odražati tudi skozi pritiske na uredniško politiko Lista in v končni fazi, tudi name osebno. Kasneje sem ocenil, da so moja razmišljanja postajala vedno bolj osamljena, izražanje mojih mnenj v Listu pa se mi žal ni zdelo več smiselno. Priznam pa, da včasih še pogrešam ta pritisk obveznosti pisanja prispevkov, ki človeka nujno prisilijo v neprestano razmišljanje o stvareh, se nam vsak dan dogajajo in jih je vedno težje razumeti.

Idejni pobudniki in prvi redni sodelavci: Bogdan Menih, Peter Rezman, Uršula Menih, Majda Menih, Peter in Marko Marinšek, Edi Vučina ter Jožica Andrejč.

Začasni uredniški odbor leta 1995: Ida Jelenko, Urška Menih, Branko Valič, Peter Radoja, Marjana Četina, Boris Gomboc in Rudi Sattler.

Prvi uredniški odbor leta 1996: . Peter Turinek, Peter Radoja, Urška Menih, Jožica Andrejč, Branko Valič in Edi Vučina.

Drugi uredniški odbor leta 2000. Andrej Starič, Jožica Andrejč, Danilo Čebul, Milojka Komprej, Peter Rezman, Brane Guzej in Marjana Čelofiga.

Leta 2002 postane List javni medij, izdajateljske pravice se prenesejo na Zavod za kulturo Šoštanj, uredniška politika teče od zdaj naprej v skladu z Zakonom o medijih.

MESTO SVETLOBE IN PETJA (4)

Začel se je mesec maj, najlepši mesec v letu. V našem mestu bo še posebej lep, saj ga bo popestril Festival zborovskega petja, ki bo 16. maja z pričetkom ob 10. uri. Lepa slovenska pesem bo donela po vsem mestu. Želimo si samo veliko število poslušalcev in lepo vreme.

Predstavili smo vam že MPZ osnovne šole KDK Šoštanj in MePZ društva upokojencev Šoštanj, ki je organizator Festivala zborovskega petja. Danes pa boste spoznali še vse druge sodelujoče zборе.

MePZ Skorno, kot kulturna sekcija Turističnega društva Skorno, aktivno deluje dobra štiri leta. V letih delovanja se je njihov repertoar zelo razširil, večji poudarek pa dajejo na učenje in širjenje slovenske ljudske pesmi. Udeležujejo se različnih prireditev, ob koncu leta pa pripravijo samostojni Božično-novoletni koncert. Najbolj ponosni so na Magistrski koncert njihove zborovodkinje Vesne Pirečnik, katerega so izvedli lani junija v dvorani Kazina v Ljubljani.

MePZ SKORNO

Foto: Ksenija Mikor

ŽePZ Lokovica že vrsto let prispeva k popestritvi družabnega življenja v domačem kraju, velikokrat pa tudi izven njega. Navdušene pevke z veseljem sledijo svoji zborovodkinji Simeoni Strahovnik in s srcem prepevajo domače slovenske pesmi in zimzelene popevke.

ŽePZ Lokovica

Foto: arhiv

MoPZ Ravne je ena izmed sekcij KUD Ravne in deluje že od leta 1975. V zadnjih letih so pridobili veliko mladih pevcev, na kar je predsednik zbora g. Ivan Toplišek še posebej ponosen in je združenje ob večerih, ko se zbirajo na vajah še bolj živahno in veselo. Zborovodkinja ga. Tea Plazl je zadovoljna z njihovim prizadevanjem in jih z veseljem vodi in uči, posebno še letos, ko se pripravljajo na koncert ob svoji 40. obletnici obstoja, ki ga načrtujejo v oktobru.

MoPZ Ravne

Foto: arhiv

ŽePZ Planika Ravne je mlad zbor, saj bodo šele naslednje leto proslavile peto obletnico obstoja. Pevke povezuje ljubezen do petja, veliko jim pa pomeni tudi sproščeno druženje. Njihova mladostna energija jih vodi pri izbiri repertoarja, zato najraje prepevajo narodne, zabavne, in umetne pesmi ki so polne optimizma in veselja do življenja. Zborovodkinja, ga. Špela Obšteter, jih z vso resnostjo pripravlja na samostojen pevski večer, ki bo prihodnje leto, ko se bodo udeležile tudi revije pevskih zborov - Pozdrav pomladi.

ŽePZ Ravne

Foto: arhiv

MoPZ Lokovica je eden najstarejših zborov v občini, saj obstaja že od leta 1960. Predsednik g. Marko Atelšek z ponosom našteva vse njihove uspešne nastope, ki jih je bilo vsa ta leta res veliko. Nastopajo predvsem v okviru gasilske zveze Slovenije, saj je veliko njihovih članov tudi gasilcev. Ponosni so na CD na katerem je deset pesmi in so ga posneli v sodelovanju z gasilskimi zbori. V zboru je sodelovalo veliko zborovodij, z nostalgijo se spominjajo g. Zdravka Župančiča, navdušeni pa so tudi nad sedanjo zborovodkinjo ga. Vesno Pirečnik.

MoPZ Lokovica

Foto: arhiv

MePZ Svoboda z zborovodkinjo Anko Jazbec, je stalnica na slovenskem kulturnem dogajanju že 45 let. V jubilejnim letu so bili pevci nagrajeni z številnimi Galusovimi priznanji. Zbor se vseskozi posveča različnim zvrstem glasbe in svojo pevsko govorico raznaša, poleg priložnostnih nastopov na lokalni in državni ravni, tudi v tujino, od koder se vračajo z osvojenimi lovorikami. Lani so v Olomoucu na Češkem osvojili zlato, v Mariboru na tekmovanju Naša pesem pa srebro.

Tako, povedano je bilo že skoraj vse. Sedaj nam preostane še samo iskreno vabilo, da se Festivala zborovskega petja udeležite v čim večjem številu in s tem pripomorete k veselemu in slavnostnemu vzdušju, da bo naše mesto vsaj za en dan čisto zares »Mesto svetlobe in petja«! Vidimo se šestnajstega maja ob 10 uri, najprej na starem trgu, nato pa v Kajuhovem parku.

MePZ Svoboda Šoštanj

Foto: arhiv

Občankam in občanom občine Šoštanj čestitamo ob 20. obletnici izdajanja revije List in 20. obletnici ustanovitve Občine Šoštanj

Čestitke občankam in občanom
ob 20. obletnici izdajanja revije List in
ob 20. obletnici ustanovitve Občine Šoštanj!

KONCERTI PIHALNIH ORKESTROV GLASBENE ŠOLE V ŠOŠTANJU

na treh lokacijah:

Občina Šoštanj, OŠ KDK Šoštanj, Vrtec Šoštanj
Petek, 15. maj 2015

Nastopili bodo:

- Mlajši pihalni orkester Glasbene šole Velenje, mentor: Lovro Vrzepak
- Pihalni orkester Glasbene šole Velenje, mentor Janez Marin
- Mladinski pihalni orkester oddelka Šoštanj, mentor Davor Plamberger

LETNI KONCERT UČENCEV GLASBENE ŠOLE VELENJE, ODDELEK ŠOŠTANJ

Kulturni dom, Šoštanj

Torek, 12. maj 2015, ob 19.00

USPEŠNI MLADI GLASBENIKI

Tekmovanje mladih glasbenikov Republike Slovenije – TEMSIG, uspešno poteka od leta 1972. Gre za zelo zahtevno tekmovanje, ki poteka vsako leto in sicer v različnih tekmovalnih disciplinah in na različnih lokacijah.

Tekmovanje je v letošnjem marcu potekalo že štiriinštiridesetič, tokrat na glasbenih šolah Primorske regije. Za mlajše tekmovalce je bilo v mesecu februarju organiziranih sedem regijskih

predtekmovanj, ki so potekala po vsej Sloveniji, med drugim tudi v Velenju. Najboljši so se uvrstili naprej, pridružili so se jim malo starejši tekmovalci in tako je na letošnjem državnem tekmovanju nastopilo 739 glasbenikov (579 solistov in 44 komornih skupin).

Na regijskem in državnem tekmovanju je sodelovala tudi komorna zasedba iz oddelka glasbene šole v Šoštanju: Trio flavt: Anja

Reberšak, Ajda Dobnik in Zala Kavšak. Dekleta so prejela BRONASTO PLAKETO, njihova mentorica pa je Ana Zajc Smolčnik.

7. mednarodno glasbeno tekmovanje solistov in komornih skupin Svirél poteka od leta 2009 v organizaciji Kulturnega društva Univerzitetni pihalni orkester Ljubljana (UPOL). Svirél, ki nosi ime po pastirski piščali, se je razvilo v enega največjih srednjeevropskih mednarodnih glasbenih tekmovanj. Na treh prizoriščih (gradovi Štanjel, Kromberk in Dobrovo) je v mesecu marcu in aprilu tekmovalo 660 glasbenikov iz 20 držav. Tekmovanja so se udeležili tudi štirje učenci iz Šoštanja:

GAŠPER POPRIJAN, tuba C, SREBRNA DIPLOMA, mentor Miran Šumečnik, korepetitorica Tea Plazl, Adrijan Drago Poprijan, trobenta D, SREBRNA DIPLOMA, mentor Damir Tkavc, korepetitorica Ines Ivanovič, JAKA HU-DOBREZNIK, trobenta C, ZLATA DIPLOMA, mentor Miran Šumečnik, korepetitorica Tea Plazl, LUKA OVČJAK, bariton D, ZLATA DIPLOMA, mentor Miran Šumečnik, korepetitorica Tea Plazl.

Uspešno sodelovanje na zahtevnih glasbenih tekmovanjih je rezultat večletnega dela in truda učencev ter njihovih mentorjev in korepetitorjev. Za uspeh pa so zaslužni tudi starši, ki vzpodbudno spremljajo delo svojih otrok. Vsem iskrene čestitke!

Sonja Beriša

Foto: arhiv

REGIONALNO SREČANJE V VILI MAYER

VŠoštanju je 9. aprila 2015 potekalo regionalno srečanje Dnevov evropske kulturne dediščine (DEKD) in Tedna kulturne dediščine (TKD).

Srečanje sta organizirala Vila Mayer (Občina Šoštanj) in Zavod za varstvo kulturne dediščine Slovenije (ZVKDS). Namenjeno je bilo vsem, ki želijo sooblikovati vsebine ali drugače sodelovati na letošnjih dogodkih v okviru DEKD in TKD med

25. septembrom in 3. oktobrom 2015. Srečanja se je udeležilo preko trideset udeležencev, ki jih je pozdravil Darko Menih, župan Občine Šoštanj. Alenka Verbič, višja svetovalka za družbene dejavnosti na Občini Šoštanj, je predstavila zasnovo vsebin in dejavnosti s področja kulturne dediščine v Vili Mayer ob njeni prenovi leta 2009 in 2010. Poleg uvodne predstavitve koncepta DEKD in letošnje teme Praznovanja,

ki jo je pripravila Nataša Gorenc, koordinatorka DEKD, so bili izpostavljeni primeri dobrih praks sodelovanja med institucijami s področja kulturne dediščine in vzgojno-izobraževalnimi zavodi v Šoštanju. Špela Poles je predstavila dejavnosti popularizacije kulturne dediščine v Vili Mayer. Milena Brusnjak in Tina Jamnikar iz Vrtca Šoštanj sta predstavili projekt spoznavanja kulturne dediščine Šoštanja z vidika predšolskega otroka. Majda Zaveršnik Puc je predstavila kulturno dediščino v kurikulumu OŠ Karla Destovnika - Kajuha Šoštanj. Miran Aplinc, kustos v Muzeju usnarstva na Slovenskem, je predstavil sodelovanje pri DEKD v Muzeju Velenje.

DEKD predstavljajo najprepoznavnejšo akcijo pod pokroviteljstvom Sveta Evrope in Evropske Unije na področju kulture. V okviru petdesetih držav sodeluje 6.000 mest s 30.000 kulturnimi spomeniki, ki jih obišče jih več kot 20 milijonov obiskovalcev.

Tudi v Šoštanju za letošnje DEKD načrtujejo paleto dogodkov z lokalnimi vsebinami, ki bodo namenjeni otrokom, mladostnikom in odraslim.

V. M.

Foto: Janez Svetina

OTROŠKA FOLKLORA

VKulturnem domu Šoštanj je bilo 5. marca 2015 Območno srečanje otroških folklornih skupin, Celjske in Savinjsko šaleške regije, ki ga je organiziral Javni sklad za kulturne dejavnosti, območna izpostava Velenje, v sodelovanju z Zavodom za kulturo Šoštanj.

V programu so sodelovale skupine: Vrtec Mavrica Vojnik, OFS Mali Facki OŠ Gornji

Grad, OFC Flosarček, Ljubno, OFS Kresničke OŠ Gustav Šilih Velenje, Interesna dejavnost folklor OŠ Gorica, OFS Veliki Facki OŠ FK Gornji grad in OFS Šmentana muha OŠ Gustav Šilih Velenje. Nastope skupin je spremljal strokovni spremljevalec srečanja Marko Pukšič. Razigrana pestrost otroške folklore je vsako leto posebnost srečanja in je po oceni Nine Mavec Krenker, vodje območne izpostave pri-

jetna popestritev kulturnega dogajanja, hkrati pa prispevek k ohranjanju izročila.

Po oceni strokovnega spremljevalca, sta se na regijsko srečanje uvrstili dve skupini; OFS Kresničke in OFS Šmentana muha, obe iz OŠ Gustav Šilih Velenje pod vodstvom Romee Kanduti.

Milojka B. Komprej

POROČIL SE BOM S SVOJO ŽENO

Kulturno društvo Gorenje je konec marca na oder postavilo delo Poročil se bom s svojo ženo, v režiji Barbare Trebižan.

Premiera in prve ponovitve so doživele lep odziv. Svoje delo želijo predstaviti širše, zato jih bomo gotovo srečali na številnih odrih po Sloveniji. Pravzaprav bi bilo škoda, da jih ne bi, kajti tema odrskega dela sega v čas 60-tih let prejšnjega stoletja, a kot kaže so skrbi, ki tarejo mlade zaljubljene, tudi sedaj približno enake.

Za pisatelja in dramatika Marjana Marinca se je programski svet tega društva odločil po temeljitem premisleku. Predvsem so iskali delo, ki se že nekaj časa ni igralo. Predsednik društva, Drago Tamše, ki je odigral tudi eno izmed vlog, je zadovoljen z uspelim projektom, seveda pa skupaj s člani stremi po uspešnem nadaljevanju. Kakorkoli že, dvorana v Gorenju je bila vse tri dni (20. 21. in 22. marec 2015) polna smeha in dobrega razpoloženja. V vlogah, kot jih narekuje dramski tekst so se predstavili Pavel Fužir, Petra Mogel, Marjana Boruta, Katja Ramšak, Damjan Rožič, Franc

Utrinek s predstave.

Foto: arhiv

Fužir, Ana Boršnak in Drago Tamše. Za luč n zvok sta skrbela Branko Kolšek in Miran Dobravc. Šepetalka je bila Dragica Verbič, delo je priredil Franc Fužir, sceno pa Mizarstvo Pikl. Ob tem je izšla tudi manjša zloženka, ki jo je

oblikoval Pavel Fužir.

Kar nekaj donatorjev in sponzorjev je podprlo trud domačega društva, ki že vrsto let skrbi za prijeten kulturni utrip kraja.

Milojka B. Komprej

DIASPORA

Diaspora pomeni vsako gibanje prebivalcev, ki imajo skupno kulturno ali nacionalno identiteto.

Šolskemu centru Velenje in Glasbeni šoli Gvido, je v ponedeljek 20. aprila, v Domu kulture Velenje uspelo odlično prikazati to družbeno aktualno temo, skozi plesno glasbeno predstavo Diaspora. Koordinatorji in mentorji predstave, ki je zahtevala veliko priprav in trdega dela, so bili Maša Kolšek, Karmen Mikek, Tomaž Pačnik, Peter Rozman, Bojana Urbanc in Ksenija Veniger. Zahtevno in družbeno občutljivo temo, s katero se srečujemo bolj ali manj vsak dan, je okoli štirideset nastopajočih, predstavilo s komičnimi vložki, sproščeno igro, raznovrstnim plesom in odličnim petjem. Odzivi publike so bili pozitivni, predstava pa nas je skozi glasbo popeljala v aktualen svet medkulturnosti, ki po eni strani pomeni pozitivne učinke mešanja narodov, po drugi pa

Foto: Amadeja Komprej

težave in nestrpnosti. S predstavo Diaspora, so tako v Domu kulture Velenje, za uro in pol, razbili

kulturne in nacionalne meje.

Amadeja Komprej

OŽIVLJENI LES

Gregor Petkovnik iz Belih Vod je samouk ustvarjalec v lesu, ki se tej svoji ljubezni posveča že preko dvajset let.

V teh letih je nastalo neverjetno število različnih plastik, od velikih iz okolja prenesenih realnih oblik, do abstraktnih in manjših kipov. Gregor

Foto: Milojka B. Komprej

Petkovnik ustvarja v glavnem z motorno žago in fleksom, le nekateri kipi so deležni finejše obdelave. Nekaj iz širokega izbora njegovega dela, po izboru umetnostnega zgodovinarja Matija Plevnika, je bilo do 20. aprila na ogled v Mestni galeriji Šoštanj. Razstava je razdeljena na tri sklope, o ustvarjalcu in njegovem delu pa je zapisano: Razstava je po motivnih izhodiščih razdeljena na tri zaključene sklope; na mitološki svet, živalski svet in na rastlinsko–ornamentalni svet. Sklopi so med sabo povezani po načinu obdelave, vsi pa, po tipologiji, predstavljajo oblo plastiko, pri kateri so obdelane vse strani likovnega medija. Slog posameznih lesenih skulptur je izredno raznolik, saj avtor išče navdih v realizmu bližnje okolice, v arhaičnih formah totemov in slovanske mitologije, vse do fantazijskih form rastlinskega sveta.

Način pristopa do posameznega kosa lesa je odvisen predvsem od njegovih karakteristik kot so trdota, kvaliteta in barva. Petkovnik v svojem procesu izdelave uporablja ogromno vrst lesa, vse je odvisno od motiva in procesa obdelave. Slednji tvori zlitje načrtnosti preteklih izkušenj in domišljije, saj avtor dopusti, da ga les na nek način sam nagovarja o končni podobi. Poleg tega pa avtorja, kot sam rad poudari, neprestano žene nemirni duh, ki z odvzemanjem materiala privede do končnega rezultata. Dela se približujejo realizmu, vendar avtor z določenimi ekspresivnimi potezi, dosega slikovite forme.

Da ima avtor občutek za strukturo lesa in njegovih linij, dokazuje tudi tekstura plitkih zarez, ki ustvarja narativno živost površine, ki se ne izgublja v nepotrebnem drobnjakarstvu. V procesu finalne obdelave svoje skulpture pogosto obdela z ognjem in tako dokončno opazovalcu še dodatno poudari igro oblik.

Petkovnik sledi zgolj svojim ustvarjalnim vzgibom, zato mu včasih manjka akademskega znanja, pa vendar prav s svojim elementarnim, ljudskim pristopom in ljubeznijo do izražanja, te pomanjkljivosti uspešno presega. Zaradi navezave na tradicionalno ljudsko izročilo in zaradi stilizacije likovnih oblik, so njegova dela polna in življenjska, ki obiskovalca neposredno nagovarjajo z neobremenjenostjo bivanja in ustvarjanja.

Odprtje razstave je bilo 26. marca 2015. V kulturnem dogodku je sodelovalo Kulturno društvo Vulkan, predsednica Marjeta Mazej je ob tem o njihovem sokrajanu in avtorju razstave izrazila izredno pozitivno mnenje, Maša Goličnik pa je dogodku pridala glasbeni okvir. Ustvarjalec se je zahvalil vsem, ki ga spremljajo na njegovi poti, med drugim tudi Zavodu za kulturo Šoštanj, ki mu je razstavo organiziral. Ker se župan Občine Šoštanj Darko Menih odprtja ni uspel udeležiti, je avtorju v njegovem imenu čestitala strokovna sodelavka zavoda mag. Milojka B. Komprej, ki je razstavo tudi uradno odprla.

Milojka B. Komprej

REVIZOR V ŠMARTNEM

Gledališče pod kozolcem Šmartno ob Paki, ki se je rodilo leta 1976, je pred okroglo obletnico delovanja postavilo na oder Gogoljevega Revizorja, ki ga je za predstavo adaptiral in režiral Jože Krajnc.

Premiera je bila v soboto, 18. aprila in doseгла pričakovan odziv. Polna dvorana kulturnega doma je z glasnim aplavzom nagradila domače ustvarjalce, ki so suvereno in praktično uro in

pol brez prekinitve uspeli držati dinamiko in tempo na odru. Revizor, kot eno najžlahtnejših besedil v svetovni dramski literaturi na komičen način biča človeško ničevost in pokvarjenost politične klike, ki je tudi po skoraj 200 letih od nastanka dela, še kako aktualno. Tudi zato je bil sicer gromki smeh, ki je spremljal posamične prizore, mestoma grenak, gledalcem so se vzporedno ob prizorih na odru vrteli prizori iz okol-

ja, kjer so priča sprevrženosti obče in poslovne morale, korupcije in gospodarskega kriminala.

A vendar. Gledališče pod kozolcem je dokazalo, da zmore. Z že znanimi obrazi in tudi nekaterimi novimi, so tekoče izpeljali delo, največ so ga imeli na odru Tomaž Potočnik, ki je prepričljivo odigral glavarja, ravno tako Jana Lukek, kot glavarjeva žena in Urban Hrastnik, v vlogi Ivana. Z zahtevano dinamiko so jim sledili Doris Bezjak kot glavarjeva hči, Aljaž Lukek v vlogi Josipa, sodnica Mateja Potočnik, Pavla Letonje kot ravnateljica in Bojan Lukek, šolski nadzornik. Dodatno so delo zaokrožili Mija Žerjav, Lija Modrijan, Polona Goršek in Janja Kamenik, kot starosta gledališča pa se je na odru pojavil tudi Franc Rudnik, kateremu se je ob koncu za dolgoletno delo zahvalil predsednik Kulturnega društva Šmartno ob Paki, Jože Robida.

Ali je ekipi ob koncu uspelo podkupiti Jožeta Krajnc, kateremu so v stilu teksta podarili ogromen bankovec, ne vemo, verjamemo pa da bo Jože Krajnc ostal zvest domačemu gledališču kljub izzivom, ki ga spremljajo na njegovi ustvarjalni poti.

Milojka B. Komprej

Vir: splet

KDOR BERE, SEŽE DLJE, VIDI BOLJE, ZMORE VEČ ...

»Lepo je bilo pri vas že predavnimi časi ...
še lepše pa je bilo danes!«

Tako je letos v knjigo vtisov zapisal Primož Suhodolčan, ki je bil po devetih letih ponovno gost ob podelitvi bralnih značk na OŠ Karla Destovnika-Kajuha Šoštanj.

Z obiskom nas je počastil v petek, 17. aprila 2015, kjer je v športni dvorani šole pridnim bralcem popestril slovesnost ob zaključku Kajuheve bralne značke.

Zbralo se je kar 556 učencev od 1. do 9. razreda, ki so vse leto pridno brali knjige, odkrivali nove zgodbe, pesmi ...

Mladinskemu pisatelju Primožu Suhodolčanu smo pripravili presenečenje, in sicer člani krožka Na odru so uprizorili odlomke iz njegovih slikanic Peter Nos.

Pomembno je imeti dobre knjige, pomembno je brati dobre knjige. Nam pa se zdi pomembno, da je kar 36 devetošolcev osvojilo

Foto: Bogomira K. Vrčkovnik

bralno značko vseh devet let.

Iskrene čestitke vsem, ki so zvesti branju, saj je dan s prebrano knjigo lepši. S pravimi

knjigami se potuje vse življenje.

Lidia Frelih in A. Brigita Grobelnik,

OBISK KULTURNICE NA KOROŠKEM

Kulturnica Gaberke je bila aprila letos zopet povabljen na gostovanje v Koroška domova starostnikov v Črnečah in Slovenj Gradcu.

Gostovanja so se udeležili predsednik društva Franc Štehar, ljudske pevke Gaberški cvet s harmonikarjem Boštjanom Jevšnikom ter humorista Branko Špital in Mirko Verhovnik. Predsednik društva je stanovalcem obeh domov predstavil Kulturnico Gaberke, nato pa so pričele z nastopom pevke. Ko so pele znane pesmi, so se petju pridružili tudi stanovalci. Za zabavni vložek sta poskrbela Branko in Mirko, ki sta s svojimi skeči dodobra nasmejela stanovalce. Nad nastopom Kulturnice so bili v obeh domovih tako navdušeni, da so jih povabili že kar za naslednje leto.

Aleksander Grudnik

Kulturnica v Koroških domovih starostnikov.

Foto: Zdenka Verhovnik

SMEHOV DRUGI SAMOSTOJNI KONCERT

Vnedeljo, 29. marca je dvorana OŠ KDK Šoštanj ponovno »pokala po šivih«. Tokratni gostitelji so bili ansambel Smeh, ki so pripravili že svoj drugi samostojni koncert in tako smo skupaj zakorakali v četrto pomlad z njimi.

V kar dve uri in pol trajajočem koncertu, ki ga je snemala tudi RTV Slovenija in ga bo moč videti po televiziji v poletnih mesecih, se je poleg Smehovcev zvrstilo mnogo ansamblov. Gostje, ki so bili do koncerta bolj ali manj skrivnostni, so tako bili: Naveza, Stil, Mladi upi, Unikat, Veseli Svatje, Žvižg, Vikend, Orkester Roberta Goličnika,

Šepet, Kvatropirci, Spev, Poskočni muzikantje, Tapravi Faloti, Skorbend in Tamburaški orkester Petra. Program je povezoval Andrej Hofer, s humorističnimi vložki pa je postregel stand up komik Uroš Kuzman. Tekom koncerta smo lahko pogledali tudi štiri kratke humoristične filmčke o željah in podvigih Andreja, Jureta, Žige in Mihe.

»Občutek je neverjeten. Bilo je enkratno videti, stati, peti in igrati pred takšno množico, ki je prišla v dvorano zaradi nas«, pravijo Smehovci, ko sem jih vprašala po vtisu s koncerta. Pravijo, da so se na takšen dogodek intenzivno pripravljali tri, štiri

mesece. Predstavili so tudi tri nove lastne pesmi: Pa je šla, Še vedno in Podaj mi roko. Skladba Brez tebe pa je še vedno številka 1 v njihovi izvedbi. »Ta skladba se je zares prijel«, pravijo.

Konec leta pripravljajo izdajo nove zgoščenke. Festivalov v letošnjem letu ne načrtujejo, veselijo pa se poletja in igranja na veselnicah in raznih zabavah. »Na koncu pa bi se radi tudi zahvalili vsem sponzorjem, prijateljem, staršem in vsem, ki so nam kakorkoli pomagali«, so za konec še povedali Smehovci.

Melita Jelen

POTOVANJE PO MALEZIJI

Tu je še drugi, obljubljeni del potopisa, prvi je bil objavljen v Listu številka 3

Ker sva želela videti še kakšen rajski trop-ski otok, sva se podala proti tajski meji, ki je z ladjo oddaljen le dve uri. Langkawi leži v Andamanskem morju v arhipelagu 99 otokov.

V malajščini pomeni rdeče rjav orel. Bele peščene plaže s palmami, toplim morjem, mod-

erna letovišča, nasadi riža, kulinarčna ponudba z morskno hrano in kabinska gondola na najvišji vrh otoka so le nekatere značilnosti otoka, zato sva se še z ostalimi obiskovalci odpravila na t. i. Island hoping izlet, kjer sva obiskala še otok Dayang Bunting. Zaradi njegovih apnenčastih tal je prišlo do ugreza in nastalo je sladkovodno jezero. Dostop do jezera ni enostaven. Ovirajo ga vsiljive opice, ki ti mimogrede ukradejo karkoli se jim zdi zanimivo. Njihov plen za ta dan je bila šumeča vrečka, banana in steklen-

ica sladke pijače. Jezero je obdano s strmo, dvigajočo se džunglo. Kopanje je predstavljalo pravo osvežitev. Družbo ti delajo srednje velike črne ribe z brki, ki te grizljajo po nogah. Na okoliških otokih so poznani svetlo rjavi orli, ki jih s hranjenjem privabimo v našo bližino. Na koncu si privoščimo še kopanje na drugem rajskem otoku polnih visokih palm z belo peščeno plažo ter družbo opic, ki te skrbno opazujejo. V ozadju se kopičijo črni oblaki, ki pa jih veter odnese drugam. Kljub vsemu je večer prinesel monsunski dež, ki pa ni zmotil prodajalcev na nočni tržnici zelenjave in sadja ter ostale hrane. Zato si med lužami in razmočenimi blatnimi tlemi privoščiva juho z govedino, ingverjem, širokimi rezanci, nabodala z rakovico in za poobede super debele palačinke, polnjene s sladko koruzo in lešniki....

Naslednje jutro naju pričaka sonce in z motorjem se odpeljeva okoli otoka. Ceste so dobro urejene in le občasno poskoči zaradi ugreznjenega asfalta. Otok je gorat, zato je na najvišji vrh speljana tudi kabinska žičnica. Vseposod te spremljajo opice, skriti slapovi, čarobne plaže, kjer so ponekod nedostopne, zaradi modernih »all inclusive« letovišč, kjer kot obiskovalec nimaš dostopa. Kljub vsemu so zaposleni precej uslužni, zato sva si ogledala tudi omenjeno plažo, na katero so naju zapeljali kar z malim električnim vozilom.

Nove dogodivščine so naju peljale naprej, na otok Borneo, kjer del otoka spada pod Malezijo, del pa pod Indonezijo. Ustavila sva se v severozahodnem delu Bornea, zvezni državi Sarawak ter v glavnem mestu Kuching. V okolici sva si ogledala najstarejši nacionalni park Bako, ki zajema področje 2.727 hektarov. Je sicer eden izmed manjših, vendar zagotovo eden izmed zanimivejših, saj ponuja na ogled skoraj vse tipe vegetacije, ki se nahajajo na Borneu.

V nacionalni park sva se odpravila za dva dni. Dostopen je le s čolnom. Spretni voznik čolna se je pogumno prebijal čez dvometrske valove Južnokitajskega morja. V nacionalnem parku je le sprejemna pisarna in nekaj hišk, postavljenih sredi džungle. Pričakajo te makaki opice, na drevesu pa že skačejo probosci opice, ki so posebej zanimive zaradi dolgih nosov in živijo samo na Borneu. Imajo napihnjene trebuhe, ki jim omogoča prebavo strupenih listov, ki jih uživajo. Sladko sadje bi jim namreč v želodcih zavrelo, zaradi česar bi poginile. Zjutraj se mimo hišk sprehajajo divji prašiči z mladiči, ki popolnoma razrijejo teren. Odpravila sva se na vsaj pet urne trekinge do različnih

Foto: Polona Moškon

delov nacionalnega parka, kjer se ponekod strmo spušča proti morju in tam si navidezno popolnoma sam. Le nekaj korakov stran na popolnoma samotni plaži te v »zasedi« čaka nagajiva opica, ki proti tvoji želji razišče nahrbtnik. Prečkava različne vrste gozdne vegetacije, od močvirja, vlažnega tropskega deževnega gozda, mangrove, močvirnate predele in popolnoma neporasle predele do skal pokritih z nizkimi listnatimi drevesi in rastlinjem. Trekingi so zahtevni zaradi zelo visoke vlažnosti, razmočenega terena, izstopajočih drevesnih korenin, pijavk in žgočega sonca. Voda je še kako nujna, saj so nekaj poti, ki zahtevajo osem urno hojo zaprli prav zaradi nepremišljenih turistov, ki so dehidrirali. Poti so dobro označene z znaki in informacijami glede dolžine hoje ter kažipot. Ob poteh so postavljena zavetišča v obliki pokritih lesenih hišk s klopki v primeru dežja ali samo za počitek.

V okolici glavnega mesta je dobro urejeno tudi zavetišče za orangutane, ki se nahaja sredi džungle, brez ograje, mreže ali drugih omejitev za živali. Tukaj so dobili dom tisti, ki so bili ranjeni ali so živeli v neprimernih razmerah. Hranijo jih ob določenih urah, kjer si lahko nato z varne razdalje ogledaš njihove vragolije. Trenutno je bilo v okrevanju 27 orangutanov.

Borneo ponuja tudi atraktivne jame, kjer se proti vhodu povzpneš po strmih stopnicah. Imajo odprte amfiteatre. Vetrna jama nam je že s samim imenom dala vedeti, da lahko pričakujemo različnih vhode in izhode. Jame so tako kot pri nas polne z manjšimi kapniki in netopirji.

Zadnji postanek na najinem potovanju je bilo glavno mesto Malezije, Kuala Lumpur, kar v malajščini pomeni blatno sotočje in leži na stiku rek Gombok in Klang. Domačini ga imenuje kar KL. Dvomilijonsko mesto je znano po tem, da v njem stoji Petronas Towers, najvišja dvojna stolpnica na svetu. Most med stolpoma ni trdno določen, saj se ob slabem vremenu premika skupaj s stolpoma. Je prometno mesto s hitro podzemno železnico, z železniškim prometom visoko v zraku, šest pasovnic, kolonialno arhitekturo in z veliko zelenja. Je tudi nakupovalna »meka« jugovzhodne Azije z največjimi nakupovalnimi centri in najprestižnejšimi blagovnimi znamkami. Tu so tudi ulične tržnice, kjer dobiš, kar želiš. Na srečo lahko takoj za vogalom ubežiš prometu in naletiš na mošeje ter templje.

Malezijci radi nakupujejo v pasar malam (nočna tržnica), kot tudi v megalomanskih nakupovalnih centrih z najprestižnejšimi blagovnimi znamkami. Uživajo v lokalnem čaju in kavi z mlekom. Kot je raznovrstna hrana, je enako bogata njihova prečudovita narava, od otokov, koral, džungle in vodovja do podzemnih jam. To je dežela tisočerih lepot, ki je vredna obiska.

Foto: Polona Moškon

»KONJI IMAJO SVOJO OSEBNOST«

Vesna Glinšek pravi, da je pridna, tiha in sramežljiva. Vendar, takšna je bila včasih.

Danes je predvsem dekle, ki ve kaj hoče in ki tvega, da dobi, kar želi. Je punca z veliko energije in veliko, zares veliko ljubeznijo do konjev. Od konjev tudi »živi«, poleg tega pa jo lahko občasno slišimo tudi na radiu Velenje in preberemo njen članek v tedniku Naš Čas.

Omenila si, da so konji tvoja največja ljubezen. Povej nam, kdaj se je to začelo?

Od tega je letos minilo že okroglih dvajset let, začelo pa se je pri mojih devetih letih. V Termah Čatež smo bili z družino na dopustu, kjer so imeli možnost vodenega jahanja. Posadili so me na ponija in takrat so rekli očiju, da je podpisal svojo smrtno pogodbo. Na konjeniškem klubu ni bilo dovoljeno jahanje pred enajstim letom, jaz pa sem šla jahat že pri devetih, saj me doma niso mogli več prenašati oz. ustaviti.

Začela si z jahanjem, s čim si nadaljevala?

Dolga leta sem ljubiteljsko jahala. Včasih je bilo tako, da si moral drugim čistiti in krmiti

konje, če si želel sam jahati. Že kot otroci smo si tako služili ure, potem pa so meni kupili prvo kobilico, na kateri so se učili jahati tudi vsi ostali družinski člani, torej mama, oče in sestra. Kasneje je oče podedoval nekaj zemlje, kjer smo naredili »štalo« in tako smo že skoraj 13 let na svojem. Število konjev smo razširili na 12, 13. To je bilo rekreativno jahanje, tri leta nazaj pa sem začela tudi tekmovali v preskakovanju ovir.

Kakšne živali so konji?

Zanimive. Vsak ima svojo osebnost, podobno, kot ljudje. Potrebujemo veliko pozornosti, reda, dela in gibanja. So tudi zelo plašni. Lahko jih zmoti že najmanjša sprememba. Sploh mladi konji zahtevajo mirnost in ogromno pozornosti. Cel proces je, da konja socializiraš, ga navadiš na krtače, na vodenje na povodcu, na sedlo, na jahača. Skratka, vsak konj je osebnost zase in vsakemu se je potrebno posebej prilagoditi.

Pred pol leta si postala samostojna podjetnica. Kako je zorela ta ideja in kaj vse je potegnila za seboj?

Res je, da sem bila slabi dve leti zaposlena

v enem podjetju, v marketingu. Bila je super izkušnja zame, vendar po določenem času sem ugotovila, da to ni tisto, kar bi jaz želela delati. Do štirih popoldne sem bila v službi, potem pa sem kar brez kosila šla direkt v »štalo«. Konjev nisem želela pustiti in včasih je bila ura že pol dvanaštih zvečer, ko sem bila še kar v jahalnici. Zelo težko sem zmogla vse skupaj, zase časa sploh nisem imela, kaj šele za prijatelje in ostale stvari. Neki večer sem prišla domov in dejala mami in očetu, da bom pustila službo in bom samo jahala za denar. Pričakovano sta znorela, če sem normalna, da bom to storila v teh časih. Delala pa sem (in ga tudi opravila) izpit na Konjeniški zvezi Slovenije za inštruktorja jahanja in starši so mi doma postavili halo, zaprto jahališče. To pomeni, da sem neodvisna od vremena. To je delo mojih staršev, jaz nisem imela nobenega vložka, saj niti nisem imela kje vzeti. Delam res cele dneve, še vedno pa je tako, da če si hočem kakšen dan vzeti prost, si ga pač vzamem.

Kaj vse lahko počnemo v Štali Glinšek?

Osnova so konji, vedno več je tam otrok. Imamo šolo jahanja, mini šolo jahanja, -

Foto: arhiv

Foto: arhiv

najmlajša je stara 4 leta, najstarejša pa 59 let. Pri najmlajših gre za neke vrste igro. Oni se še ne učijo jahanja, saj so še premajhni. Gre za stik s konji, saj skrbijo zanje, se z njimi pogovarjajo, jih božajo, objemajo. Gre za vodeno jahanje, samih jih ne smemo pustiti. Ogromno je rojstnodnevni zabav za otroke, kjer počnemo različne stvari. Od tega, da konjem otroci dajejo jabolka, barvajo ponija, se naučijo konje čistiti, jahajo, se imajo fajn in je to rojstni dan malo drugače. Februarja smo imeli tudi triurno varstvo za otroke. Vsak dan so jahali, imeli so poligon. Odvijajo pa se tudi ustvarjalne delavnice, otroški tabori za otroke ... Poleg tega, da so otroci cel dan s konji in da jih jahajo in čistijo, gremo še drugam pogledat. Jeseni smo šli na eno kmetijo, vozili smo se s kočijo, spoznali kovaško delo, šli na lov na lisico na Lubelo, gostili smo lovca, ki nam je povedal precej zanimivih stvari...

Pri katerih starostnih skupinah je zaznati največje navdušenje?

Pri otrocih. Otroci so nori na konje. Včasih prinesejo pokazat igrače, ki jih dobijo z motivom konja. Mamice pravijo, da je zvezkov za šolo z motivom konja zmanjkalo. Starejši imajo to za sprostitev in odklop od vsakdanjih skrbi, otroci pa uživajo.

Opiši, kako zgleda en normalen dan v Štali Glinšek v Škalah pri Velenju?

Ni normalnega dneva. Vsakdanja rutina je, da je treba konje vsak dan trikrat nahraniti, zjutraj, opoldan in zvečer. Ker veliko ujahujem, jutranji del dneva posvetim mladim konjem, hkrati pripravim šolske za popoldansko šolo. Treba je pač poskrbeti, da je za popoldan vse pripravljeno, ko pridejo tečajniki. Sploh zadnje

čase se mi dogaja, da me ljudje kličejo, ko je lepo vreme, če lahko pridejo jahat. Ob nedeljah popoldne bom sedaj zato organizirala dežurstva v »štali«, da bosta konj ali dva čakala osedlana na male in velike konjske navdušence, ki bodo lahko odjahali krog ali dva.

Koliko konj imate?

Štirinajst jih je ta trenutek. Nekaj je naših, nekaj najemniških. Za šolo jahanja imam štiri konje, eden pa še kmalu pride, saj sem ga zaradi poškodbe poslala na počitnice.

Še vedno boš tekmovala v preskakovanju ovir?

Tekmujem za Konjenski klub Slovenj Gradec. Imajo dobre pogoje, tabor organiziram skupaj z njimi. Oni nimajo svojih prostorov in je klub samo na papirju. Vse otroke pošiljajo k meni v šolo jahanja, skupaj z mano organizirajo tabore in vsi, ki bodo šli iz moje šole jahanja, bodo postali člani tega kluba. Drug drugemu pomagamo in sodelujemo na tak način. Če v njihovem kraju ne bodo našli svojega inštruktorja jahanja, bom enkrat v prihodnosti učila tudi pri njih.

Čutiš, da se čemu odpoveduješ, ko ves čas preživljaš s konji?

Mislím, da to bolj občutijo drugi kot pa sama, saj mi včasih zmanjka časa tudi za kavo s prijatelji. Ni mi težko, čeprav se kdaj zgodi, da moram malo odklopiti. No, pa grem za kakšen dan v drugačno okolje ... a se zelo hitro naveličam. Ko pridem z morja, nikoli ne grem najprej domov, ampak v »štalo«. S tem živim.

Moraš konje začutiti? Imeti kakšno posebno lastnost, da delaš s konji?

Moraš imeti talent, čas in veliko volje. Pa seveda občutek za živali.

Poleg konjev te veseli tudi novinarstvo?

Zelo rada grem kakšno nedeljo popoldan ali kakšen dan v tednu na radio. Zelo uživam. Želim si dobiti več kilometrine v vodenju prireditvev, ker sem zelo rada na odru. Tudi za časopis rada kaj napišem.

Kaj pa tvoj prosti čas? Ga je kaj na razpolago?

Cel dan prilagodim konju. Kadar tečem okoli jezera, vzamem zraven konja. Ljudje me sicer malo čudno gledajo, ampak tako je fajn. Tudi za konje je super, da grejo malo na teren. Večinoma grem s šolskimi konji, da spremenijo okolje in da jih psihično ne ubija to, da so ves čas v halah. Grem na rolerje, v kino, na kavico.

Kakšni pa so tvoji načrti za prihodnost? Se vse vrsti okoli konjev?

Seveda se vse vrsti okoli konjev. Želje in načrti so veliki, a pot do tja je še dolga. Imeti želim veliko tečajnikov, delati bo treba na dobrem imenu, z dobrimi odnosi in seveda kvalitetno. Mislím, da je to prava pot za naprej.

Sporočilo za List?

Konji so zdravo okolje za otroke, saj mislím, da morajo biti otroci zaposleni in če so kje, so zaposleni pri konjih. Če imajo svojega konja, pridejo vsak dan tja, da se naučijo reda in skrbijo zanj, da odklopijo telefone in računalnike. To je tudi staršem zelo všeč - da so otroci v naravi, z živalmi.

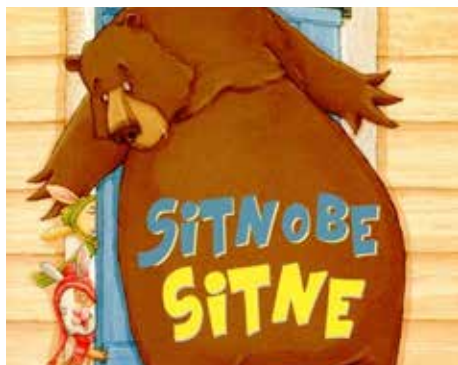
Melita Jelen

MESTNA KNJIŽNICA ŠOŠTANJ – MAJ 2015

Ure pravljic od 17.00 do 17.45

Namenjeno otrokom od 3. leta dalje.

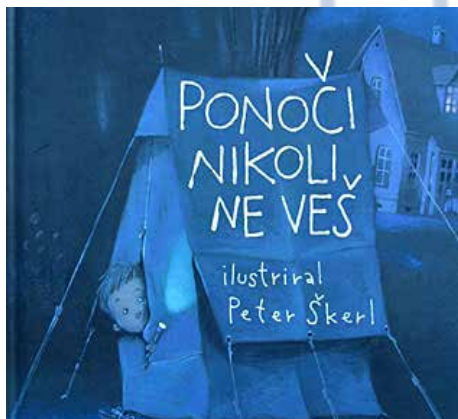
7. 5. 2015 Ciara Flood: Sitnobe sitne
Pripoveduje Marjetka Blatnik.

14. 5. 2015 Zdenka Golub: Ivo išče prijatelja
Pripoveduje Andreja Kolenc.

21. 5. 2015 Cvetka Sokolov: Ponoči nikoli ne veš
Pripoveduje Marjetka Blatnik.

28. 5. 2015 Kašmir Huseinović: Zumbombon
pripoveduje Andreja Kolenc.

Knjižni Sejem

ponedeljek, 4. 5. 2015, ob 10.00 do 18.00

Za vse ljubitelje starih knjig, sejem rabljenih knjig, prvi ponedeljek v mesecu.

Da knjige ne bi romale na odpad, jim skušamo najti na sejmu nov dom, tako ohranimo dostojanstvo starim odsluženim knjigam, ki še vedno nosijo v sebi sporočilo za vsakogar, ki si bo vzel čas zanjo in njene porumenele liste.

Poleg podarjenih knjig prodajamo tudi knjige, ki so odslužile svojo nalogo v naši knjižnici, z namenom, da najdejo pot med ljudi in tako polepšajo dan strastnim bralcem in zbirateljem.

Knjige se prodajajo po simbolični ceni 1 €.

Pri nakupu ali prodaji lahko sodelujejo vsi člani in nečlani knjižnice, pri tem postavite simbolično ceno sami.

Avtor fotografije je Aleksander Kavčnik.

Potopis

torek, 19. 5. 2015, ob 19.00

Niko Lah:

Kambodža - zlata doba, rdeča leta

Po humanitarni odpravi na Papui Novi Gvineji sva se s prijateljem odpravila v Kamboško kraljestvo, kakor se danes imenuje dežela Kmerov. Dih jemajoči templji iz zlate dobe vladarja Jayavarmana VII in njegovih potomcev državo uvrščajo v sam vrh svetovne hinduistične in budistične arhitekture. Še vedno pa je premalo znanega o težavah, s katerimi se je Kambodža prebijala skozi drugo polovico 20. stoletja. Krutost Pol Potovega režima (1975 - 1978/9) ostaja nepojmljiva in Brat št. 1 se je v zgodovino vpisal kot eden najbolj brutalnih voditeljev. Zaradi odlične hrane, zelenih ravnin, živahne prestolnice, templjev miru se Kambodža s pomočjo turizma hitro postavlja na noge. Phnom Penh, nekoč znan kot Biser Azije, si je po grenki izkušnji z Rdečimi Kmeri spet povrnil nekdanji šarm in je zazrt predvsem - naprej.

Razstavi v maju

Svetovna vojna v knjigah

Spomin na 70. obletnico zmag nad fašizmom in nacizmom bodo v Mestni knjižnici Šoštanj obudili z razstavo knjig o drugi svetovni vojni. Iz bogatega knjižničnega gradiva bodo izbrane knjige, ki pričajo in obujajo spomine na največjo morijo v zgodovini človeštva.

PRVI KAPITANOV FOTOGRAFSKI POSNETEK V PARTIZANIH, AVGUST 1940

Od 25. 5. dalje

Glina v rokah otrok

Razstavljajo otroci iz likovnega krožka Vrtca Šoštanj, enota Urška Topolšica pod mentorstvom vzgojiteljice Silvije.

BOGOSLUŽNA OZNANILA

Na praznik svetega Jožefa Delavca 1. Maja bo sveta maša pri Svetem Križu ob 10.30 uri.

Svete maše na 5. velikonočno nedeljo, 3. maja 2015:

Šoštanjska župnijska cerkev ob 7., 8.30
Šoštanjska mestna cerkev ob 11.15 in 19. uri.
Bele Vode ob 8.30 uri. | Zavodnje ob 10. uri.
Florjan ob 10.30 (srečanje gasilcev).

4. maj: sveta maša pri svetem Florjanu ob 18. uri.

Svete maše na 6. velikonočno nedeljo, 10. maja 2015:

Šoštanjska župnijska cerkev ob 7. in 8.30 uri.
Šoštanjska mestna cerkev ob 11.15 in 19. uri.
Bele Vode ob 8.30 uri.

Zavodnje ob 10. uri (spominska sveta maša ob 30. obletnici smrti partizanskega duhovnika Franca Šmona)

Gaberke ob 10.00 uri (srečanje gasilcev).

Svete maše na praznik

Gospodovega Vnebovhoda 14. maja 2015.

Šoštanjska župnijska cerkev ob 8.30 uri.
Šoštanjska mestna cerkev ob 19. uri.
Bele Vode ob 8.30 uri.
Zavodnje ob 10. uri.
Topolšica ob 17.30 uri.

Svete maše na 7. velikonočno nedeljo, 17. maja 2015:

Šoštanjska župnijska cerkev ob 7., 8.30., 10.30 (slovesnost prvega svetega obhajila) in 15. uri (Vera in luč).
Šoštanjska mestna cerkev ob 19. uri.
Bele Vode ob 8. uri. | Zavodnje ob 9.15 uri.

Svete maše na Binkošti, 24. maja 2015:

Šoštanjska župnijska cerkev ob 7. in 8.30 uri.
Šoštanjska mestna cerkev ob 11.15 in 19. uri.
Zavodnje ob 10. uri. | Sveti Križ ob 10.30 uri.

Svete maše na binkoštni ponedeljek (Marija Mati Cerkve), 25. maja 2015:

Šoštanjska župnijska cerkev ob 8.30 uri.
Šoštanjska mestna cerkev ob 19. uri.
Bele Vode ob 8.30 uri. | Zavodnje ob 10. uri.

Svete maše na nedeljo sv. Trojice, 31. maja 2015:

Šoštanjska župnijska cerkev ob 7. in 8.30 uri (skupni krst).
Šoštanjska mestna cerkev ob 11.15 in 19. uri.
Bele Vode ob 8.30 uri. | Zavodnje ob 10. uri.
Ravne ob 10.30 uri.

Svete maše na praznik Svetega Rešnjega Telesa in Krvi, 4. junija 2015:

Šoštanjska župnijska cerkev ob 8.30 uri.
Šoštanjska mestna cerkev ob 19. uri.
Bele Vode ob 8.30 uri.
Zavodnje ob 10. uri.

Svete maše na 10. nedeljo med letom, 7. junija 2015:

Šoštanjska župnijska cerkev ob 7., ob 8. uri telovska procesija, maša ob 8.30 uri.
Šoštanjska mestna cerkev ob 11.15 in 19. uri.
Zavodnje ob 10. uri.
Bele Vode ob 10.30 (telovska procesija z mašo).

Srečanje zakoncev jubilarcev bo v soboto 9.5 ob 10.00 uri v Šoštanjski župnijski cerkvi.

GABERKE IN TOPOLŠICA

Od 1. maja do rožnovenske nedelje ne bo redne nedeljske svete maše v Gaberkah in Topolšici. Tako bodo lahko lepe nedelje in druge slovesnosti ob 10.30 uri.

Šmarnične maše pa bodo tako v Gaberkah (vsako sredo in petek ob 17.30 uri) kot v Topolšici (vsak torek in četrtek ob 17.30 uri). Šmarnice tudi pri vseh delavniških mašah v župnijski in mestni cerkvi.

Praznik prvega svetega obhajila bomo v naših župnijah obhajali:

Šoštanj 17. maja ob 10.30 uri
Zavodnje 14. junija ob 10.30 uri.

V soboto, 18. aprila 2015 je v Celju potekalo vsakoletno srečanje mladih celjske škofije. Naša ekipa iz Šoštanja je v kvizu zmagala in lahko smo ponosni na naše mlade.

KRIŽEV POT

Na pobudo dekana Šaleške dekanije, Jožeta Pribožiča, je na cvetno nedeljo, 29. marca, ob 16. uri na Goricah potekal Križev pot, molitev v spomin na vse, ki so bili tam pobiti.

Komisija za označitev in evidentiranje povojnih grobišč, ki jo je Svet občine Šoštanj imenoval leta 2002, je na osnovi pričevanj ob zaključku svojega petletnega mandata v svojem poročilu zapisala, da je na območju Goric nad Šoštanjem pokopanih preko 700 žrtev različnih narodnosti. Gospod dekan je v nagovoru spomnil, da smo se na tem mestu zbrali pred dvajsetimi leti, 16. julija 1995, na komemoraciji in blagoslovu križa v znak spoštovanja do vseh žrtev terorja po drugi svetovni vojni. Po uvodnem nagovoru smo v nadaljevanju poslušali branje posameznih svetopisemskih zgodb Križevega pota, povezanih z molitvijo in pesmijo. Pri tem so sodelovali: kaplan Marko Rakun in bralci božje besede. Na koncu pa je gospod dekan k besedi povabil še župana prof. Darka Meniha. Župan je pozdravil pobudo gospoda dekana, obenem se je zahvalil tako nastopajočim kakor tudi vsem ostalim, ki so se udeležili tega dogodka ob spominskem obeležju na Goricah.

Rajko Zaleznik

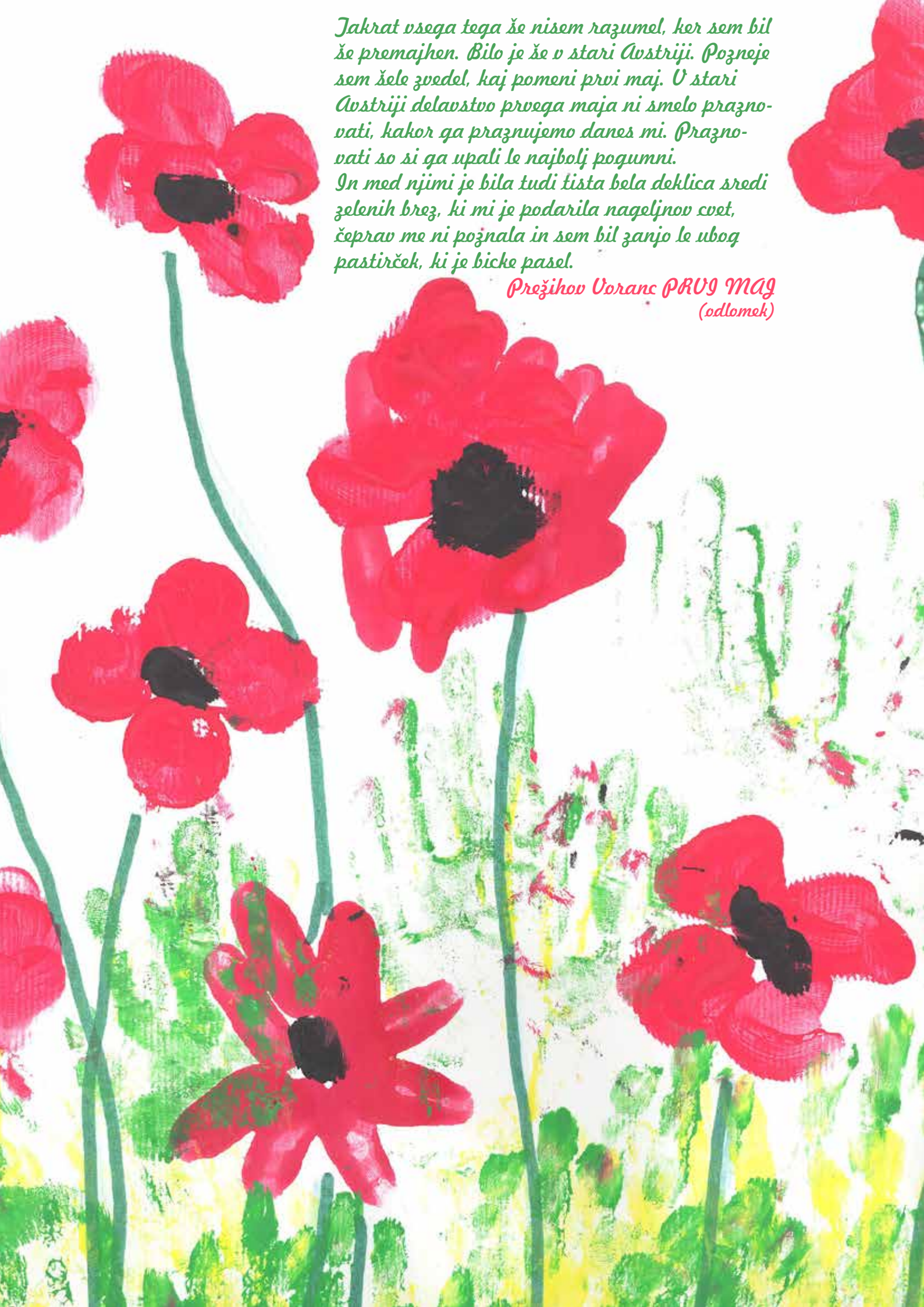
Molitve na Goricah

Foto: Rajko Zaleznik

Napovednik

	ZVRST	KDAJ	KAJ	KJE	ORGANIZATOR
	planinstvo	petek, 1.5.	Graška Gora (prvomajski pohod)	Odhod iz AP Šoštanj	Planinsko društvo Šoštanj
	razstava	petek, 1.5. do 31.5.	Svetovna vojna v knjigah (spomin na 70. obletnico zmage nad fašizmom in nacizmom)	Mestna knjižnica Šoštanj	Mestna knjižnica Šoštanj
	planinstvo	petek, 1.5. ob 7:00	Bohorski slapovi (lahka pot)	Odhod iz AP Šoštanj	Planinsko društvo Šoštanj
	rekreacija	ponedeljek, 4.5. ob 9:00	Sprehod za zdravje	Zbirno mesto pred Občino Šoštanj	Središče za samostojno učenje Šoštanj
	sejem	ponedeljek, 4.5. od 10:00 do 18:00	Knjižni Sejem	Mestna knjižnica Šoštanj	Mestna knjižnica Šoštanj
	bridge	ponedeljek, 4.5. ob 18:00	Redni tedenski turnir	Ribiški dom ob šoštanjskem jezeru	Šaleški bridge klub
	predstavitve	torek, 5.5. ob 10:00	Medgeneracijsko voden ogled Vrtca Šoštanj	Vrtec Šoštanj	Medgeneracijsko središče Šoštanj
	delavnica	torek, 5.5. ob 17:00	Torkova peta – ustvarjalnica za otroke in odrasle	Vila Mayer	Medobčinska ZPM Velenje
	predstavitve	torek, 5.5. ob 18:00	Kajuh: Zbrane pesmi (predstavitve nove knjige in pogovor z urednikom)	Mestna galerija Šoštanj	Zavod za kulturo Šoštanj
	delavnica	sreda, 6.5.	Računalniška delavnica: Spoznajmo Google	Središče za samostojno učenje Šoštanj	Središče za samostojno učenje Šoštanj
	pravljice	četrtek, 7.5. ob 17:00	Ure pravljič (Ciara Flood: Sitnobe sitne, pripoveduje Marjetka Blatnik)	Mestna knjižnica Šoštanj	Mestna knjižnica Šoštanj
	predavanje	četrtek, 7.5. ob 18:00	Podpis delne nemške kapitulacije v Topolšici, predstavitev dogodka	Dom krajanov Topolšica	KS Topolšica
	taborništvo	petek, 8.5. od 16:00 do 20:00	60 let taborništva v Topolšici	Zdraviliški park	Rod Topli vrelec Topolšica
	čistilna akcija	sobota, 9.5.	Čistilna akcija na Smrekovcu v sodelovanju z NZ Smrekovec	Smrekovsko pogorje	NZ Smrekovec
	košarka	sobota, 9.5.	Kvalifikacije za obstanek v ligi Telemach (Elektra Šoštanj - Terme Olimia Podčetrtek)	Športna dvorana Šoštanj	Košarkarski klub Elektra
	slovesnost	sobota, 9.5. ob 18:00	Osrednja slovesnost ob 70. obletnici konca 2. svetovne vojne in prazniku KS Topolšica	Zdraviliški park v Topolšici	KS Topolšica
	planinstvo	nedelja, 10.5.	E6 Vuzenica – Mislinjska Dobrava (Evropska pešpot) (lahka pot)	Odhod iz AP Šoštanj	Planinsko društvo Šoštanj
	sejem	nedelja, 10.5. od 8:00 do 17:00	KALI , sejem urbanega vrtnarjenja	Zdraviliški park	
	praznovanje	nedelja, 10.5. ob 16:00	Prireditev ob 20. obletnici delovanja	Kulturni dom Šoštanj	Turistično društvo Skorno
	rekreacija	ponedeljek, 11.5. ob 9:00	Sprehod za zdravje	Zbirno mesto pred Občino Šoštanj	Središče za samostojno učenje Šoštanj
	bridge	ponedeljek, 4.5. ob 18:00	Redni tedenski turnir	Ribiški dom ob šoštanjskem jezeru	Šaleški bridge klub
	koncert	torek, 12.5. ob 19:00	Letni koncert učencev Glasbene šole Velenje, oddelek Šoštanj	Kulturni dom Šoštanj	Glasbena šola Velenje
	delavnica	sreda, 13.5. od 12:30 do 17:00	Računalniška delavnica: Spoznajmo Youtube.com	Središče za samostojno učenje Šoštanj	Središče za samostojno učenje Šoštanj

ZVRST	KDAJ	KAJ	KJE	ORGANIZATOR
 pravljice	četrtek, 14.5. ob 17:00	Ure pravljic (Zdenka Golub: Ivo išče prijatelja, pripoveduje Andreja Kolenc)	Mestna knjižnica Šoštanj	Mestna knjižnica Šoštanj
 film	četrtek, 14.5. ob 20:00	Taborniški večer , projekcija filmov	Muzej usnjarstva Slovenije	Muzej usnjarstva Slovenije
 koncerti	petek, 15.5.	Koncerti pihalnih orkestrrov Glasbene šole v Šoštanju (Koncerti se bodo odvijali dopoldne)	OŠ Šoštanj, Vrtec in Občina Šoštanj	Glasbena šola Velenje
 planinstvo	sobota, 16.5. do 17.5.	Bele stene in Klek (Gorski Kotar - HR) (lahka, zahtevna in zelo zahtevna pot)	Odhod iz AP Šoštanj	Planinsko društvo Šoštanj
 nogomet	sobota, 16.5. ob 17:00	16. krog medobčinske lige golgeter (NK Šoštanj : NK Zreče)	Stadion Šoštanj	NK Šoštanj
 delavnica	nedelja, 17.5. ob 10:00	Mladi muzealci – Pomlad na Kavčnikovi domačiji	Kavčnikova domačija	Muzej Velenje
 rekreacija	ponedeljek, 18.5. ob 9:00	Sprehod za zdravje	Zbirno mesto pred Občino Šoštanj	Središče za samostojno učenje Šoštanj
 predstavitev	ponedeljek, 18.5. od 10:00 do 18:00	Dan odprtih vrat ob mednarodnem dnevu muzejev	Muzej usnjarstva Slovenije	Muzej usnjarstva Slovenije
 bridge	ponedeljek, 4.5. ob 18:00	Redni tedenski turnir	Ribiški dom ob šoštanjskem jezeru	Šaleški bridge klub
 potopis	torek, 19.5. ob 19:00	Niko Lah: Kambodža - zlata doba, rdeča leta	Mestna knjižnica Šoštanj	Mestna knjižnica Šoštanj
 delavnica	sreda, 20.5. od 12:30 do 17:00	Računalniška delavnica: Splošno računalniško znanje	Središče za samostojno učenje Šoštanj	Središče za samostojno učenje Šoštanj
 pravljice	četrtek, 21.5. ob 17:00	Ure pravljic (Cvetka Sokolov: Ponoči nikoli ne veš, Pripoveduje Marjetka Blatnik)	Mestna knjižnica Šoštanj	Mestna knjižnica Šoštanj
 rekreacija	ponedeljek, 25.5. ob 9:00	Sprehod za zdravje	Zbirno mesto pred Občino Šoštanj	Središče za samostojno učenje Šoštanj
 bridge	ponedeljek, 4.5. ob 18:00	Redni tedenski turnir	Ribiški dom ob šoštanjskem jezeru	Šaleški bridge klub
 razstava	ponedeljek 25.5. do 31.5.	Glina v rokah otrok	Mestna knjižnica Šoštanj	Mestna knjižnica Šoštanj
 delavnica	sreda, 27.5. od 12:30 do 17:00	Računalniška delavnica: Poznavanje okolja Windows	Središče za samostojno učenje Šoštanj	Središče za samostojno učenje Šoštanj
 pravljice	četrtek, 28.5. ob 17:00	Ure pravljic (Kašmir Huseinović: Zumbombon, pripoveduje Andreja Kolenc)	Mestna knjižnica Šoštanj	Mestna knjižnica Šoštanj
 pogovor	četrtek, 28.5. ob 18:00	Klepeti pod Pustim gradom	Muzej usnjarstva Slovenije	Muzej usnjarstva Slovenije
 košarka	sobota, 30.5.	Kvalifikacije za obstanek v ligi Telemach (Elektra Šoštanj - Vzajemci Lastovka)	Športna dvorana Šoštanj	Košarkarski klub Elektra
 tekmovanje	sobota, 30.5. ob 14:00	Pokalno gasilsko tekmovanje	Gasilski dom Gaberke	PGD Gaberke
 nogomet	sobota, 30.5. ob 17:00	18. krog medobčinske lige golgeter (NK Šoštanj : NK Zreče)	Stadion Šoštanj	NK Šoštanj
 košarka	nedelja, 31.5.	U 15 - 2. KVALIFIKACIJSKA TEKMA ZA 1.SKL U15 (Elektra Šoštanj - KŠ Sani Bistrica)	Športna dvorana Šoštanj	Košarkarski klub Elektra

*Jakrat vsega tega še nisem razumel, ker sem bil
še premajhen. Bilo je še v stari Avstriji. Pozneje
sem šele zvedel, kaj pomeni prvi maj. V stari
Avstriji delavstvo prvega maja ni smelo prazno-
vati, kakor ga praznujemo danes mi. Prazno-
vati so si ga upali le najbolj pogumni.
In med njimi je bila tudi tista bela deklica sredi
zelenih brez, ki mi je podarila nageljnov cvet,
čeprav me ni poznala in sem bil zanjo le ubog
pastirček, ki je bické pasel.*

*Prežihov Voranc PRVI MAJ
(odlomek)*